

ประวัติเทศบาลน้ำทิพย์

เขตการปกครอง

ตำบลธารน้ำทิพย์ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ซึ่งเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีสภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ความหมายของตราสัญลักษณ์เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์

ลักษณะรูปเป็นรูปวงกลม ภายใน มีภาพภูเขา แม่น้ำ คบเพลิง และสิ่ง ๒ ตัว

๑. แม่น้ำ ชื่อตำบล มาจากภาษาท้องถิ่น (ยาวิ) คือ อัยเยอร์เบอร์จิง แปลว่า ธารน้ำทิพย์ และหมายถึง ให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ดีขึ้น ดังคำว่า “อยู่เย็นเป็นสุข” ดังธารน้ำใส

๒. ระลอกคลื่น ๔ ระลอก หมายถึง จำนวนหมู่บ้าน ๔ หมู่บ้าน ของเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ จะร่วมกันพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญยิ่งขึ้น

๓. ภูเขา หมายถึง ราชการบริหารท้องถิ่นในระดับตำบล ซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทศบาล สภาพทั่วไปเป็นชนบท และหมายถึง ความเข้มแข็ง อดทน ไม่ย่อท้อในการร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่น

๔. คบเพลิง หมายถึง ความตั้งใจในการพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญรุ่งเรือง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และมีความเชื่อเสียงขจรขยายไปทั่ว ดุจดั่งแสงเพลิงที่สว่างไสว

๕. รัศมีเพลิง ๗ แฉก หมายถึง การประสานงานร่วมกันในการพัฒนาท้องถิ่น กับหน่วยงานราชการต่าง ๆ ภาคเอกชน และองค์กรประชาชนต่าง ๆ

๖. สิ่ง ๒ ตัว หันหน้าเข้าหากัน สิ่งตัวที่ ๑ ทางด้านซ้ายมือ หมายถึง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น สิ่งตัวที่ ๒ ทางด้านขวามือ หมายถึง กระทรวงมหาดไทย

ประวัติความเป็นมา

พื้นที่ตำบลธารน้ำทิพย์ ซึ่งมี ๔ หมู่บ้าน คือ บ้านอัยเยอร์เบอจิง บ้านบาตเตตแง บ้านกาแป๊ะซาลัง และบ้านจาเราะซุซุ เดิมรวมกับตำบลยะรม และต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๗ กระทรวงมหาดไทย ได้ประกาศตั้งตำบลธารน้ำทิพย์ขึ้น ทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่ประชาชนในการติดต่อประสานงานกันระหว่างกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และหน่วยงานราชการทางด้านต่างๆ ธารน้ำทิพย์ หมายถึง น้ำที่ใสสะอาด ชาวบ้านเรียกกันในภาษายาวีว่า อัยเยอร์เบอจิง (อัยเยอร์ แปลว่า น้ำ, ธาร เอร์จิง แปลว่า ใสสะอาด, บริสุทธิ์) เป็นตำบลที่ตั้งขึ้นใหม่ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ ได้ชื่อว่า ธารน้ำทิพย์ เพราะมีแหล่งน้ำลำธารที่มีน้ำใสสะอาด โดยมีคลองหลายสายไหลผ่าน ได้แก่ คลองวังสุตา คลองอัยเยอร์เบอจิง ซึ่งผ่านหมู่ที่ ๑ คลองกาแป๊ะ ผ่านหมู่ที่ ๒, ๓, ๔ และคลองซาโห้ ผ่านหมู่ที่ ๑, ๔

ตำบลธารน้ำทิพย์แยกพื้นที่เพิ่มจากตำบลยะรม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๔ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านธารน้ำทิพย์ (อัยเยอร์เบอจิง)

หมู่ที่ ๒ บ้านบาตเตตแง

หมู่ที่ ๓ บ้านกาแป๊ะซาลัง

หมู่ที่ ๔ บ้านจาเราะซุซุ

หมู่ที่ ๑ บ้านอัยเยอร์เบอจิงได้เปลี่ยนชื่อเป็นบ้านธารน้ำทิพย์ อัยเยอร์เบอจิง เป็นคำภาษายาวี แปลว่า น้ำที่ใสสะอาด มาจากคำว่า อัยเยอร์ แปลว่า น้ำ และเบอจิงแปลว่าสะอาด สาเหตุที่ได้ชื่อว่า อัยเยอร์เบอจิงเพราะหมู่บ้านมีสายน้ำลำธารที่ใสสะอาด ชาวบ้านจึงพร้อมใจกัน เรียกว่า อัยเยอร์เบอจิง หรือเรียกเป็นภาษาไทยว่า บ้านธารน้ำทิพย์ หมู่บ้านอัยเยอร์เบอจิงหรือธารน้ำทิพย์มีกลุ่มบ้านของคนไทยเชื้อสายจีน กวางไส ๓ กลุ่ม ได้แก่ซาโห้ จับยี่ลู้และกวางหลง

ซาโห้ แปลว่า น้ำคลองทราย มาจากภาษาจีนกวางไส ซาแปลว่า ทราย และโห้ แปลว่า น้ำเมื่อรวมกันแล้วแปลว่า ลำน้ำที่มีทรายมาก จับยี่ลู้ แปลว่า ๑๒ สตางค์มาจากคำโดยสารรถยนต์รับจ้างจากบริเวณในเมือง (เทศบาล) มาถึงบริเวณบ้านดังกล่าวมีราคา ๑๒ สตางค์ จึงเรียกบริเวณดังกล่าวว่า จับยี่ลู้

กวางหลง เป็นภาษาจีนกวางไส แปลว่า สันเขาที่กว้างใหญ่ (กวางแปลว่า กว้าง หลง แปลว่า สันเขา) เนื่องจากบริเวณนั้นเป็นที่ราบกว้างของหมู่บ้าน บ้านกวางหลงถือว่าเป็นหมู่บ้านที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทยอย่างแท้จริง

หมู่ที่ ๒ บ้านบาตเตตแง บาตเตตแงมาจากคำภาษายาวี บ้างเล่าว่าเป็นชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่งมีลักษณะรากชี้ฟ้า ปลุกเสกด้วยยอด ปัจจุบันสูญพันธุ์ไปแล้ว เนื่องจากเป็นต้นไม้ที่แปลก ชาวบ้านจึงนำมาตั้งชื่อหมู่บ้าน บ้างเล่าว่าบาตเตตแง แปลว่าต้นไม้ที่ล้ม บาต ตามภาษายาวี แปลว่า ลำต้นตองแปลว่าล้ม

หมู่ที่ ๓ บ้านกาแป๊ะซาลัง กาแป๊ะซาลังมาจากภาษายาวี แปลว่า ต้นกาแป๊ะ และต้นซาลัง ไม่ทั้งสองชนิดเป็นไม้ยืนต้นมีมากในหมู่บ้านบริเวณลำคลองที่ไหลผ่านหมู่บ้านมีต้นกาแป๊ะขึ้นอยู่บริเวณริมคลองเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ ยังมีต้นซาลังซึ่งขึ้นอยู่ในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเรียกที่บริเวณแห่งนั้นว่า กาแป๊ะซาลัง

หมู่ที่ ๔ บ้านจาเราะซุซุ มาจากคำภาษายาวี แปลว่า คลองน้ำนม (จาเราะ แปลว่าคลอง ซุซุ แปลว่าน้ำนม) สาเหตุที่ได้เรียกว่าจาเราะซุซุ เพราะในหมู่บ้านมีคลองที่กล่าวกันว่าไหลมาจากเทือกเขาในป่าจากประเทศมาเลเซีย คลองนี้เมื่อมีฝนตกน้ำใสคลองจะกลายเป็นสีขาวขุ่นคล้ายนมชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนั้นว่า จาเราะซุซุ ซึ่งแปลว่า คลองน้ำนม

ตำบลธารน้ำทิพย์ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ซึ่งเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ พ.ศ. ๒๕๓๗ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ร้อยละ ๘๐ และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ ๒๐ ผลผลิตสำคัญและส่งออกเป็นรายได้หลักคือน้ำยางดิบยางแผ่น และยางแผ่นรมควันทรัพยากรที่สำคัญของตำบลธารน้ำทิพย์ คือ มีป่าไม้และสัตว์ป่าที่อุดมสมบูรณ์ มีแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงาม เช่น น้ำตกซาโห้ คลองช่องแคบ อ่างเก็บน้ำ และบริเวณจุดใต้สุดสยามซึ่งเป็นจุดกัน

พรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศมาเลเซีย ซึ่งทั้งหมดนี้เหมาะแก่การพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นที่พักผ่อน เป็นอย่างยิ่ง

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญของตำบลธารน้ำทิพย์

๑. สภาพทั่วไป

พื้นที่ตำบลธารน้ำทิพย์เป็นตำบลหนึ่งในห้าตำบลของอำเภอเบตง จังหวัดยะลา เดิมรวมกับตำบลยะรม ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๒๗ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศตั้งเป็นตำบลธารน้ำทิพย์

๑.๑ ที่ตั้งและขนาด

ตำบลธารน้ำทิพย์ เป็นตำบล ๑ ใน ๕ ตำบลของอำเภอเบตง จังหวัดยะลา ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของอำเภอเบตง ห่างจากอำเภอประมาณ ๓ กิโลเมตร เป็นตำบลที่อยู่ใต้สุดประเทศไทย โดยสำนักงานเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลธารน้ำทิพย์ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑๓๘.๕๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๘๖,๕๖๘.๗๕ ไร่ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับเขตตำบลเบตงและตำบลยะรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลา
ทิศใต้	ติดต่อกับเขตประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับเขตตำบลยะรม อำเภอเบตง จังหวัดยะลาและประเทศมาเลเซีย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับเขตประเทศมาเลเซีย

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปของตำบลธารน้ำทิพย์ มีสภาพพื้นที่เป็นภูเขาสลับซับซ้อนกระจาย อยู่ทั่วไปทั้งตำบล มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๓๐๐ – ๘๐๐ เมตร มีพื้นที่ราบเล็กน้อย ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ตำบลธารน้ำทิพย์ มีพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ ได้แก่ ป่าเบตง ป่าบุเก็ดเปียและป่าบุเก็ดกาสุกา

ตำบลธารน้ำทิพย์มีแหล่งน้ำธรรมชาติที่เป็นต้นกำเนิดแม่น้ำปัตตานี ซึ่งแหล่งน้ำมีลักษณะ เป็นสายธารเล็กหลายสายรวมกันกลายเป็นคลอง คลองที่สำคัญ ได้แก่ คลองวังสุตา เป็นคลองต้นกำเนิดแม่น้ำปัตตานี ในหมู่ที่ ๔ คลองการาซูกา (ซาโห้) เป็นคลองต้นกำเนิดแม่น้ำปัตตานีในหมู่ที่ ๑ คลองเบอร์จิง และคลองกาแป๊ะสาลัง

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ (อุณหภูมิ)

- ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ อุณหภูมิสูงสุด ๓๕ องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และอุณหภูมิต่ำสุด ๑๕ องศาเซลเซียส ในเดือนมกราคม เฉลี่ยทั้งปีประมาณ ๒๕ องศาเซลเซียส
- ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ อุณหภูมิสูงสุด ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ – กรกฎาคม ประมาณ ๓๖.๔ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุด ๑๙.๑ องศาเซลเซียส

๒. เขตการปกครอง

ตำบลธารน้ำทิพย์ได้รับการยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ซึ่งเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ.๒๕๓๗ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙

ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีสภาพเหมาะสมในการจัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๒) พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงมหาดไทย จึงจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ เป็นต้นไป

ตำบลธารน้ำทิพย์ แยกพื้นที่มาจากตำบลยะรม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๔ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ ๑ บ้านธารน้ำทิพย์ (อัยเยอร์เบอร์จิง)

หมู่ที่ ๒ บ้านบาตตุงแง

หมู่ที่ ๓ บ้านกาแป๊ะสาลัง

หมู่ที่ ๔ บ้านจาเราะชูชู

หมู่ที่ ๑ บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง ปัจจุบันได้เปลี่ยนชื่อเป็น บ้านธารน้ำทิพย์

เป็นหมู่บ้านที่ก่อตั้งเมื่อประมาณ ๑๘๐ ปีที่ผ่านมา ผู้ก่อตั้งหมู่บ้าน อพยพมาจากประเทศมาเลเซีย เข้ามาตั้งถิ่นฐาน ประมาณ ๓ ครอบครัว ต่อมาได้มีการตั้งรกรากและช่วยกันบุกเบิก ทำมาหากินประกอบกับสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการทำอาชีพเกษตรกรรมทำให้เกิดการรวมกลุ่มกันขึ้นเป็นชุมชนภายในบริเวณดังกล่าวจะมีลำธารสายหลักที่มีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนในชุมชน จึงได้มีการเรียกชื่อบ้านตามชื่อของลำธารว่า “บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง” มาจากอดีตจนถึงปัจจุบัน

ที่ตั้ง บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง หมู่ที่ ๑ เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ห่างจากอำเภอเบตง ประมาณ ๘ กิโลเมตร

อัยเยอร์เบอร์จิง เป็นคำภาษายาวี แปลว่า น้ำที่ใสสะอาด มาจากคำว่า อัยเยอร์ แปลว่า น้ำและเบอร์จิง แปลว่า สะอาด

สาเหตุที่ได้ชื่อว่า อัยเยอร์เบอร์จิง เพราะหมู่บ้านนี้มีสายน้ำลำธารที่ใสสะอาด ชาวบ้านจึงพร้อมใจกันเรียกว่า อัยเยอร์เบอร์จิง หรือเรียกเป็นภาษาไทยว่า บ้านธารน้ำทิพย์

หมู่บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง หรือธารน้ำทิพย์ มีกลุ่มบ้านของคนไทยเชื้อสายจีนกว่า ๓ กลุ่ม ได้แก่ ชาโห้ จัปยี่ลู้และกวางหลง

ชาโห้ แปลว่า น้ำคลองทราย มาจากภาษาจีนกวางไส ชา แปลว่า ทราย และโห้ แปลว่า น้ำเมื่อรวมกันแล้วแปลว่า ลำน้ำที่มีทรายมาก

จัปยี่ลู้ แปลว่า ๑๒ สตางค์ มาจากคำโดยสารรถยนต์รับจ้างจากบริเวณในเมือง(เทศบาล) มาถึง บริเวณบ้านดังกล่าวมีราคา ๑๒ สตางค์ จึงเรียกบริเวณดังกล่าวว่า จัปยี่ลู้

กวางหลง เป็นภาษาจีนกวางไส แปลว่า สันเขาที่กว้างใหญ่ (กวาง แปลว่า กว้าง หลง แปลว่า สันเขา) เนื่องจากบริเวณนั้นเป็นที่ราบกว้างขวางของหมู่บ้าน บ้านกวางหลงถือว่าเป็นหมู่บ้านที่อยู่ใต้สุดของประเทศไทยอย่างแท้จริง

ลักษณะภูมิประเทศ

บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง หมู่ที่ ๑ เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา เป็นที่ราบสูง – เนินเขาสลับซับซ้อน มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดกับเขตเทศบาลเมืองเบตง

ทิศใต้ ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันออก ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย

ทิศตะวันตก ติดชายแดนประเทศมาเลเซีย

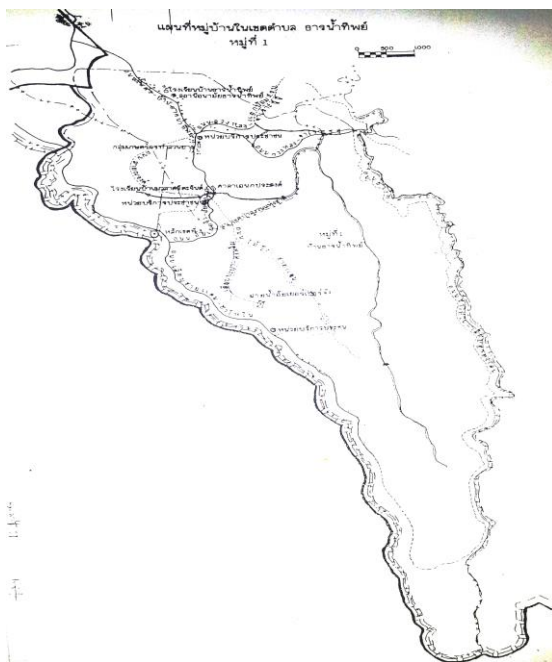
การปกครอง

พื้นที่ บ้านอัยเยอร์เบอร์จิง หมู่ที่ ๑ เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัดยะลา มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๕,๕๕๖ ไร่ แบ่งเขตการปกครอง ออกเป็น ๓ กลุ่มบ้าน ประกอบด้วย กลุ่มที่ ๑ บ้านกวางหลง
กลุ่มที่ ๒ บ้านมาลาคีตะจิตต์
กลุ่มที่ ๓ บ้านธารน้ำทิพย์

ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน

ชื่อ นายอาจหาญ ประเสริฐจริง ที่อยู่ ๑๘๒ หมู่ ๑ เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอเบตง จังหวัด ยะลา

แผนที่ชุมชนหมู่ที่ ๑ (บ้านธารน้ำทิพย์ หรือ อัยเยอร์เบอร์จิง)โดยสังเขป

ผลิตภัณฑ์มวลรวมของหมู่บ้าน (Gross Village Product : GVP)

เคาหยกหมู เป็นอาหารที่นิยมกันแพร่หลายจากคนไทยเชื้อสายจีน ใช้ในพิธีกรรมการไหว้เจ้าและเทศกาลสำคัญต่าง ๆ ของคนไทยเชื้อสายจีน ซึ่งเป็นประชากรส่วนใหญ่ของหมู่บ้านอัยเยอร์เบอร์จิงอีกทั้งเคาหยกหมู ยังเป็นอาหารที่ขึ้นชื่อของอำเภอเบตงด้วย เคาหยกหมูมีกระบวนการผลิตหลายขั้นตอนซึ่งมีการสืบทอดกระบวนการผลิต และปรับปรุง ประยุกต์ ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยวิธีการทำโดย คือ นำหมูสามชั้นหั่นเป็นชิ้นใหญ่ ล้างสะอาด ต้ม จิ้มเกลือ แล้วนำไปทอด ผสมเครื่องเคาหยก แล้วนำไปต้มอีก หั่นเป็นชิ้นเล็กๆ รับประทานได้ ส่วนราคาขายเคาหยก ๑ กก. ซีด ๑๒๐ บาท กลุ่มสตรีบ้านอัยเยอร์เบอร์จิง ได้รวมกลุ่มกันขึ้น เพื่อทำเคาหยกหมูจำหน่ายให้กับสมาชิกในชุมชน สร้างรายได้ให้กับสมาชิก ในกลุ่ม เป็นอาชีพเสริมจากการทำสวนยาง

ส้มโชกุน บ้านอัยเยอร์เบอ์จ้ง เป็นพื้นที่ที่สามารถปลูกส้มโชกุนได้ผลดี อีกพื้นที่หนึ่งของอำเภอเบตง ลักษณะของส้มในพื้นที่จะมีผลโต เปลือกบาง มีรสชาติ หวาน อมเปรี้ยวชนิด ๆ กลิ่นหอม กากน้อย ให้ปริมาณ น้ำส้มมากสามารถสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรเป็นอย่างมากในแต่ละปี บ้านอัยเยอร์เบอ์จ้ง ปลูกส้มโชกุน เป็นอาชีพรอง ปัจจุบันมีพื้นที่ปลูกจำนวน ๔๕ ไร่ พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวน ๔๕ ไร่ ผลผลิตเฉลี่ย ๕๐๐ กิโลกรัม/ไร่ ราคาขายปลีกกิโลกรัมละ ๙๐ - ๑๒๐ บาท

ด้านการเกษตร

ยางพารา บ้านอัยเยอร์เบอ์จ้ง ส่วนใหญ่จะปลูกยางพารา เป็นอาชีพหลักของครัวเรือน เนื่องจากพื้นที่ เหมาะสำหรับการปลูกยางพารา และรายได้ส่วนใหญ่ของครัวเรือนก็ได้มาจากการกรีดยาง ซึ่ง ได้มีการรวมกลุ่มกัน เพื่อจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรทำสวนยางธารน้ำทิพย์ ขึ้น เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๓๓ ปัจจุบัน มีจำนวนสมาชิก ๔๒๔ คน มีสินทรัพย์ ๑๙,๑๐๓,๕๐ บาท เงินทุนหมุนเวียนในกลุ่ม ประมาณ ๑๖,๑๑๓,๐๗๘ บาท โดยมี นายจรูญ ติรวงศาวงศ์ ประธานกลุ่ม มีการบริหารจัดการยึดหลักซื่อสัตย์ ยุติธรรม ทำให้สมาชิกได้รับเงินปันผล ตาม จำนวนหุ้นที่ถือ โดยแบ่งผลกำไรเฉลี่ยคืนปีละ ๑ ครั้ง กองทุนสวนยางธารน้ำทิพย์ เป็นกองทุนที่สามารถช่วยแก้ไข ปัญหาพ่อค้าคนกลางให้กับสมาชิก ช่วยให้สมาชิกในหมู่บ้าน ตำบลธารน้ำทิพย์ มีงานทำ อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้ แรงงานจากหมู่บ้านอื่น ๆ มาทำงานในกองทุนได้ เป็นการช่วยเหลือให้คนมีงานทำ โดยปัจจุบันเนื่องจากราคายางมี ราคาดี ทำให้ชาวอัยเยอร์เบอ์จ้ง และหมู่บ้านใกล้เคียง มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถส่งเสริมให้บุตร - หลาน ได้ ศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่

ปลาจีน หรือ ฉะฉิน เป็นปลาที่นิยมรับประทานกันมากในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา การที่มีชื่อเรียกว่า ปลาจีน เป็นเพราะเดิมได้พันธุ์ มาจากประเทศจีนซึ่งมีการส่งพันธุ์ลูกปลาขนาดเล็กมาขาย ในมาเลเซีย ชาวเบตงอาศัยแหล่งพันธุ์ปลาบริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย ซื้อพันธุ์ปลาชนิดนี้มาเลี้ยง ในปัจจุบันผู้เลี้ยงปลา จีนยังไม่สามารถผสมพันธุ์ปลาได้เอง แต่ทางเกษตรอำเภอซึ่งส่งเสริมการเลี้ยงปลาสามารถจำหน่ายพันธุ์ปลาได้ แต่ผู้เลี้ยงกล่าวว่าพันธุ์ปลา ของเกษตรอำเภอโตช้ากว่าพันธุ์ปลาจากประเทศจีน ลักษณะของปลาจีน คล้าย

ปลากระบอก แต่ขนาดโตกว่า ถ้าโตเต็มที่จะมีน้ำหนักประมาณ ๙ - ๑๐ กิโลกรัม ระยะเวลาที่ใช้เลี้ยง ให้โตเต็มที่ประมาณ ๓ - ๔ ปี ขึ้นอยู่กับแหล่งพันธุ์ปลา กล่าวคือ ถ้าเป็นพันธุ์ปลาจากประเทศจีนจะใช้เวลาประมาณ ๓ ปี ขณะที่พันธุ์ปลา ในประเทศซึ่งเลี้ยง ๒-๓ปี จะมีน้ำหนักตัวประมาณ ๑ - ๑.๕ กิโลกรัม โดยเฉลี่ยแล้ว อัตราการเจริญเติบโตของปลาจีนจะตกประมาณ ๔ - ๔.๕ กิโลกรัม ต่อปี พื้นที่สำหรับเลี้ยงปลาจีน ใช้พื้นที่มาก บ่อสำหรับเลี้ยงต้องเป็นบ่อดินขนาดใหญ่ และต้องมีน้ำไหลระบาย หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา อาหารของปลาจีนเป็นประเภทพืชหญ้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น ผักบุ้งใบและหัวมันเทศ รำข้าว แหน และพืชหญ้าอื่นๆ การให้อาหารประมาณ ๘ ครั้งต่อวัน โดยทั่วไปแล้วการลงทุนเรื่องอาหารของปลาจีนจะหนักอยู่ที่รำข้าว เพียงอย่างเดียว การเลี้ยงปลาจีนเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำเงินรายได้ให้แก่เกษตรกรบ้านอัยเยอร์เบอ์จดังด้วย ราคาปลาจีนที่โตขนาดจับขายได้ในตลาดเบตงตกประมาณ กิโลกรัมละ ๑๕๐ บาท แต่ก็พบว่ายังไม่เพียงพอกับความต้องการจองตลาดซึ่งมีทั้งในเขตเบตง และตลาดมาเลเซีย เพราะพื้นที่ในการทำบ่อปลาตลอดจนลักษณะของบ่อที่ต้องการไหลเวียนของน้ำตลอดเวลา เป็นเหตุให้การขยายตัวของกิจกรรมที่ค่อนข้างจะมีข้อจำกัด

นมบี๊จ่างโบราณ เป็นขนมที่คนไทยเชื้อสายจีนนิยมใช้เซ่นไหว้ในช่วงเทศกาลสำคัญ ๆ เช่น เทศกาลการไหว้บี๊จ่างเพื่อเป็นระลึกถึงบุญคุณของบรรพบุรุษ เทศกาลตรุษจีน เทศกาลไหว้เจ้าต่าง ๆ เป็นขนมที่กลุ่มสตรีทำขนมได้รับสูตรการทำมาจากการถ่ายทอดของบรรพบุรุษมาช้านาน และมีการรวมตัวกันเพื่อเป็นการอนุรักษ์สืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น และเป็นขนมที่สะอาด ปราศจากผงชูรสหรือสารปรุงแต่งและไม่ใส่สารกันบูด ใช้บรรจุภัณฑ์วัตถุดิบจากธรรมชาติ คือใบบี๊จ่างในการห่อขนม

อาหารและของฝาก

ผลิตภัณฑ์ที่น่าสนใจของหมู่บ้าน

- ๑ ส้มโชกุน
- ๒ ปลาจีน
- ๓ เคาหยกหมู
- ๔ ลองกอง
- ๕ ทุเรียน
- ๖ ขนมบ๊ะจ่างโบราณ

การวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน

วิสัยทัศน์

“เข้มแข็ง ยืนหยัด ด้วยเศรษฐกิจชุมชน”

จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน
- คณะกรรมการหมู่บ้านมีความเข้มแข็ง - มีการจัดกิจกรรมของหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง - มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ - ผู้นำท้องถิ่น/ผู้นำท้องที่ทำงานไปทิศทางเดียวกัน - มีกลุ่มเกษตรกรการทำสวนยางที่เข้มแข็ง	- ประชาชนบางกลุ่มยังขาดความร่วมมือ - ประชาชนบางกลุ่มมีการชิงดีชิงเด่นกัน - ประชาชนที่มาจากภายนอกหมู่บ้านยังไม่เป็นที่ยอมรับของคนภายในชุมชน - ประชาชนบางกลุ่มอพยพเข้าไปอยู่ในเขตเมืองมากขึ้น
โอกาสของชุมชน	อุปสรรคของชุมชน
- ความได้เปรียบในสภาพพื้นที่ (แหล่งเกษตรยางพารา,ผลไม้) - เศรษฐกิจในภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดี - นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการพัฒนา - นโยบายของรัฐบาลในการส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ - การสนับสนุนด้านงบประมาณสู่พื้นที่/ชุมชน	- สถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จชต. - หมู่บ้านใหญ่งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอ - ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำไม่คุ้มการลงทุน ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูง โดยเฉพาะสวนส้ม - การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว ค่าใช้จ่ายในการครองชีพสูง ราคาน้ำมันสูงขึ้น

ปัญหาในชุมชนหมู่ที่ ๑

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
การว่างงาน	ขาดความรู้และประสบการณ์	แนะแนวการประกอบอาชีพและจัดการฝึกอบรมเพิ่มประสบการณ์	กลุ่มเยาวชนว่างงานและผู้สูงอายุ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ครัวเรือนในชุมชนไม่มีการลดรายจ่ายด้านการบริโภค	-ครัวเรือนไม่มีความตระหนักในด้านการลดรายจ่าย	-ส่งเสริมการปลูกผักสวนครัวไว้บริโภคและจำหน่ายในครัวเรือนและทำบัญชีรายจ่ายครัวเรือน	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ขาดน้ำเพื่อการอุปโภคและบริโภค	น้ำในบ่อมีธาตุเหล็กมากในพื้นที่	จัดหาเครื่องกรองน้ำสำหรับชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นจุดบ่อน้ำตื้น	ครัวเรือนในชุมชน
กลิ่นสิ่งปฏิกูลจากฟาร์มเลี้ยงหมู	มีการปล่อยน้ำเสียจากสิ่งปฏิกูล	จุดบ่อน้ำเพื่อรองรับน้ำเสียจากฟาร์มเลี้ยงหมู	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านการเมืองการปกครอง การบริหารชุมชนและการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
-การไม่ให้ความร่วมมือในชุมชน	การขาดเอาใจใส่ในกิจกรรมของชุมชน	-ผู้มีความสามารถมากระตุ้นการทำกิจกรรมในชุมชน	ประชาชนทั่วไปในชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่ที่ ๑ (บ้านธารน้ำทิพย์ หรือ อัยเยอร์เบอ์จิง)

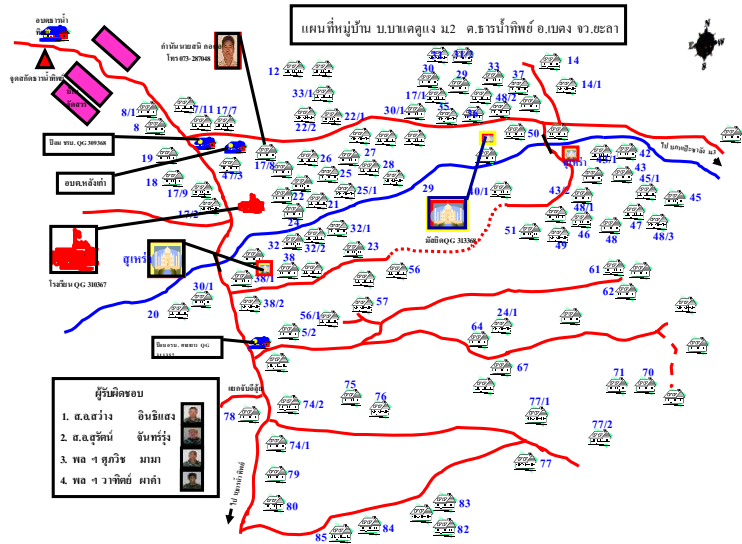
ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาตำบลในภาพรวมของเทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์ ชุมชนหมู่ที่ ๑ (บ้านธารน้ำทิพย์ หรือ อัยเยอร์เบอ์จิง) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมู่ที่ ๒ บ้านบาตตู่แง

บาตตู่แง มาจากคำภาษายาวี บ้างเล่าว่าเป็นชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่ง มีลักษณะรากชี้ฟ้า ปลูกเสียด้วยยอด ปัจจุบันสูญพันธุ์ไปแล้ว เนื่องจากเป็นต้นไม้ที่แปลก ชาวบ้านจึงนำมาตั้งชื่อหมู่บ้าน บ้างเล่าว่าบาตตู่แง แปลว่าต้นไม้ที่ล้ม บาตตู่ ตามภาษายาวี แปลว่า ลำต้น ตู่แง แปลว่า ล้ม

แผนที่ชุมชนหมู่ที่ ๒ (บ้านบาตตุงแง)โดยสังเขป

องค์กรในชุมชน ได้แก่

มัสยิด ๑ แห่ง คือ มัสยิดร่าวฏอตุลยันนะห์

บาราเซาะ ๒ แห่ง คือ บาราเซาะปือเงาะปูลัย บาราเซาะหือลีเล

หน่วยงานบริการของทางราชการ ๒ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านบาตตุงแง เทศบาลตำบลธารน้ำทิพย์

ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน	ความสำคัญต่อชีวิตชุมชน
ดิน	เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพทำไร่ทำนา
แหล่งน้ำ	ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพต่างๆ
ป่าชุมชน	ให้ความร่มรื่น
น้ำมัน	เป็นการใช้พลังงานประจำวัน
สัตว์ป่า	-
พืชพรรณ / สมุนไพร	ใช้เป็นการประกอบอาหารและสมุนไพร

การวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน

วิสัยทัศน์

“ชุมชนเข้มแข็ง คมนาคมสะดวก ประชาชนมีคุณภาพ”

จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน
- มีสาธารณูปโภคทั่วถึง - มีกิจกรรมในชุมชนบ่อยครั้ง - มีกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรม - มีองค์กรต่างๆ ที่เข้มแข็ง - มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - มีหน่วยงานราชการที่สามารถให้ประชาชนพึ่งพาได้ - ภาครัฐให้การสนับสนุน - พื้นที่แหล่งชุมชน - มีการคมนาคมที่สะดวกติดกับถนนสายหลัก - มีการประสานงานกับภาครัฐอย่างต่อเนื่อง	- ขาดความสามัคคีในชุมชน - ปัญหาวัยรุ่น - บางครอบครัวมีรายได้น้อย - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - น้ำประปาไม่มีคุณภาพ (น้ำขุ่นแดง) - ปัญหาสิ่งปฏิกูล - น้ำประปาไม่ไหล

ปัญหาในชุมชน หมู่ที่ ๒

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
สตรีในหมู่บ้านยังไม่มีรายได้เสริม	-สตรียังไม่ได้รับการส่งเสริมอาชีพเสริม -สตรียังไม่มีทุนประกอบอาชีพเสริม	-ให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมให้มากขึ้น	กลุ่มสตรีและผู้สูงอายุ
การว่างงาน	ขาดความรู้และประสบการณ์	แนะแนวการประกอบอาชีพ และ จัด การ ฝึกอบรม เพิ่ม ประสบการณ์	กลุ่มเยาวชนว่างงานและผู้สูงอายุ
สถานที่ประกอบอาชีพ	มีพื้นที่เป็นภูเขาส่วนใหญ่	ส่งเสริมให้ประชาชนพัฒนาอาชีพในด้านฝีมือ	ประชาชนในชุมชน

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ครัวเรือนในชุมชนไม่มีการลดรายจ่ายด้านการบริโภค	-ครัวเรือนในชุมชนไม่มีการปลูกพืช(เลี้ยงสัตว์)เพื่อลดรายจ่ายของครอบครัว -ครัวเรือนไม่มีความตระหนักในการลดรายจ่าย	-ส่งเสริมการปลูกพืชสวนครัวไว้บริโภคและจำหน่ายในครัวเรือน	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ขาดน้ำเพื่อการอุปโภค บ่อน้ำตื้นในชุมชนแห้งและมีกลิ่น	ไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำตามธรรมชาติในชุมชนน้ำในบ่อมีธาตุเหล็กมากในพื้นที่	จัดหาเครื่องกรองน้ำสำหรับชุมชนเพื่อแก้ไข ปัญหาในเบื้องต้นขุดบ่อน้ำตื้น	ครัวเรือนในชุมชน
เสียงยานพาหนะเสียงดัง	เป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมในหมู่บ้าน	ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ลดความเร็ว	ผู้ใช้นยานพาหนะ

ด้านการเมืองการปกครอง การบริหารชุมชนและการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
-การไม่ให้ความร่วมมือในชุมชน	การขาดเอาใจใส่ในกิจกรรมของชุมชน	-ผู้มีความสามารถมากระตุนการทำกิจกรรมในชุมชน	ประชาชนทั่วไปในชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่ที่ ๒ (บ้านบาเตตุแง)

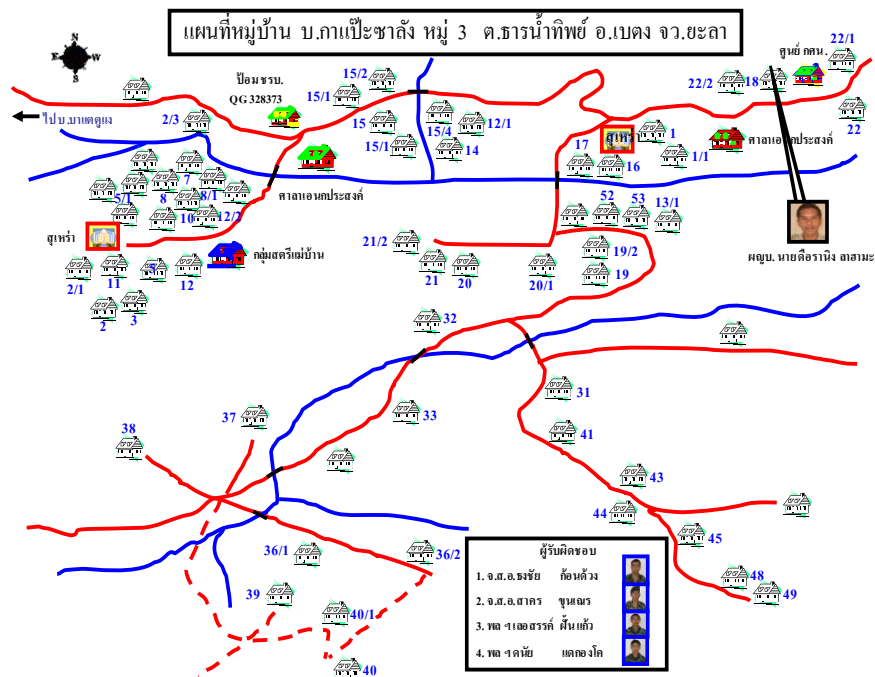
ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาตำบลในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ชุมชนหมู่ที่ ๒ (บ้านบาเตตุแง) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน
๗. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๘. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๙. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง
๑๐. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมู่ที่ ๓ บ้านกาแป๊ะสาลัง

กาแป๊ะสาลัง มาจากคำภาษายาวี แปลว่า ต้นกาแป๊ะ และต้นสาลัง ไม้ทั้งสองชนิดเป็นไม้ยืนต้นมีมากในหมู่บ้านบริเวณลำคลองที่ไหลผ่านหมู่บ้าน มีต้นกาแป๊ะขึ้นอยู่บริเวณริมคลองเป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ยังมีต้นสาลังซึ่งขึ้นอยู่ในหมู่บ้าน ชาวบ้านจึงเรียกที่บริเวณแห่งนั้นว่า กาแป๊ะสาลัง

แผนที่ชุมชนหมู่ที่ ๓ (บ้านกาแป๊ะสาลัง)โดยสังเขป

ในปัจจุบัน กลุ่มสตรีบ้านกาแป๊ะซาลัง ให้ความสำคัญกับการทำปลาส้มในหมู่บ้าน จึงได้รวมกลุ่มกันขึ้น เพื่อพัฒนาการผลิตปลาส้ม จำหน่ายให้กับสมาชิกในหมู่บ้าน โดยมีการรับซื้อปลาชนิดต่าง ๆ จากสมาชิกในหมู่บ้าน มาผลิตเป็นปลาส้ม สะอาด และมีรสชาติอร่อย ถูกปาก คนในท้องถิ่น และพื้นที่ข้างเคียง ปัจจุบันปลาส้มสินค้าที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย ทำให้สมาชิกกลุ่มสตรีบ้านกาแป๊ะซาลัง มีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน ๒๕ ครั้วเรือน และสมาชิกกลุ่มเลี้ยงปลาน้ำจืดในหมู่บ้าน มีแหล่งจำหน่ายปลาที่แน่นอน เนื่องจากชุมชนให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน เป็นเครือข่ายที่มีความมั่นคง

ไข่เค็ม เป็นอาหารที่สามารถเก็บไว้ได้นานเป็นอีกหนึ่งผลิตภัณฑ์ของกลุ่มสตรีบ้านกาแป๊ะซาลัง ที่ได้ร่วมกันผลิตขึ้น เพื่อจำหน่ายให้กับสมาชิกในท้องถิ่น หมู่บ้าน นอกจากปลาส้มแล้ว ไข่เค็มยังเป็นผลิตภัณฑ์ที่เพิ่มรายได้ให้กับสมาชิกในกลุ่ม ยามว่างงาน

ยางพารา ชาวบ้านส่วนใหญ่จะปลูกสวนยางพาราเป็นอาชีพหลักของครัวเรือน เนื่องจากพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการปลูกยางพารา และรายได้ส่วนใหญ่ของครัวเรือนก็ได้มาจากการขายยาง ปัจจุบันเนื่องจากราคายางมีราคาดี ทำให้ชาวกาแป๊ะซาลัง มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สามารถส่งเสริมให้บุตร-หลานได้ศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มที่

ปลาจีน บ้านกาแป๊ะซาลัง ได้รับการส่งเสริมให้มีการเลี้ยงปลาจีนเป็นอาชีพเสริมสำหรับครัวเรือน ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานประมงอำเภอเบตง

ปลาจีน หรือ ฉะอืด เป็นปลาที่นิยมรับประทานกันมากในอำเภอเบตง จังหวัดยะลา การที่มีชื่อเรียกว่า ปลาจีน เป็นเพราะเดิมได้พันธุ์ มาจากประเทศจีนซึ่งมีการส่งพันธุ์ลูกปลาขนาดเล็กมาขายในมาเลเซียชาวเบตง

อาศัยแหล่งพันธุ์ปลาบริเวณชายแดนไทย - มาเลเซีย ชื่อพันธุ์ปลาชนิดนี้มาเลี้ยง ในปัจจุบันผู้เลี้ยงปลาจีนยังไม่สามารถผสม พันธุ์ปลาได้เอง แต่ทางเกษตรอำเภอซึ่งส่งเสริมการเลี้ยงปลาสามารถจำหน่ายพันธุ์ปลาให้แก่ผู้เลี้ยงกล่าวว่าพันธุ์ปลา ของเกษตรอำเภอโตช้ากว่าพันธุ์ปลาจากประเทศจีน ลักษณะของปลาจีน คล้ายปลากะบอก แต่ขนาดโต กว่า ถ้าโตเต็มที่จะมีน้ำหนักประมาณ ๙ - ๑๐ กิโลกรัม ระยะเวลาที่ใช้เลี้ยง ให้โตเต็มที่ประมาณ ๓ - ๔ ปี ขึ้นอยู่กับแหล่งพันธุ์ปลา กล่าวคือ ถ้าเป็นพันธุ์ปลาจากประเทศจีนจะใช้เวลาประมาณ ๓ ปี ขณะที่พันธุ์ปลา ในประเทศซึ่งเลี้ยง ๒ - ๓ ปี จะมีน้ำหนักต่ำประมาณ ๑ - ๑.๕ กิโลกรัม โดยเฉลี่ยแล้วอัตราการเจริญเติบโตของปลาจีนจะตกประมาณ ๔ - ๔.๕ กิโลกรัมต่อปี พื้นที่สำหรับเลี้ยงปลาจีน การเลี้ยงปลาจีนต้องใช้พื้นที่มาก บ่อสำหรับเลี้ยงต้องเป็นบ่อดินขนาดใหญ่ และต้องมีน้ำไหลระบาย หมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา อาหารของปลาจีนเป็นประเภทพืชหญ้าเป็นส่วนใหญ่ เช่น ผักบุ้ง ใบและหัวของมันเทศ รำข้าว แหน และพืชหญ้าอื่นๆ การให้อาหารจะตกประมาณ ๘ ครั้งต่อวัน โดยทั่วไปแล้วการลงทุนเรื่องอาหารของปลาจีนจะหนักอยู่ที่รำข้าวเพียงอย่างเดียว

การเลี้ยงปลาจีนเป็นอาชีพหนึ่งที่ทำเงินรายได้ให้แก่เกษตรกร ราคาปลาจีนที่โตขนาดจับขายได้ในตลาดเบตงตกประมาณ กิโลกรัมละ ๑๕๐ บาท แต่ก็พบว่ายังไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาดซึ่งมีทั้งในเขตเบตงและตลาดมาเลเซียเพราะพื้นที่ในการทำ บ่อปลาตลอดจนลักษณะ ของบ่อที่ต้องการไหลหมุนเวียนของน้ำตลอดเวลา เป็นเหตุให้การขยายตัวของกิจกรรมที่ค่อนข้างจะมีข้อจำกัด

องค์กรในชุมชน ได้แก่

บาราเซาะ ๒ แห่ง คือ บาราเซาะซาลังนอก บาราเซาะห้ซาลังใน
สนามกีฬา ๑ แห่ง ได้แก่ สนามกีฬากลางตำบลธารน้ำทิพย์

ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน	ความสำคัญต่อชีวิตชุมชน
ดิน	เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพทำไร่ทำนา
แหล่งน้ำ	ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพต่างๆ
ป่าชุมชน	ให้ความร่มรื่น
น้ำมัน	เป็นการใช้พลังงานประจำวัน
สัตว์ป่า	-
พืชพรรณ / สมุนไพร	ใช้เป็นการประกอบอาหารและสมุนไพร

การวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน

วิสัยทัศน์

“ ผู้นำเข้มแข็ง ประชาชนอุ่นใจ พัฒนาชุมชน ”

จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน
- มีสาธารณูปโภคทั่วถึง - มีผู้นำที่เข้มแข็ง มีความสามารถ - ประชาชนมีความสามัคคี - มีองค์กรต่างๆ ที่เข้มแข็ง - มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	- ปัญหายาเสพติด - ปัญหาวัยรุ่น - บางครอบครัวมีรายได้น้อย
โอกาสของชุมชน	อุปสรรคของชุมชน
- ภาครัฐให้การสนับสนุน - พื้นที่เป็นแหล่งชุมชน - มีการคมนาคมที่สะดวกติดกับถนนสายหลัก - มีการประสานงานกับภาครัฐอย่างต่อเนื่อง	- ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - น้ำประปาไม่มีคุณภาพ (น้ำขุ่นแดง)

ปัญหาในชุมชน หมู่ที่ ๓

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
สตรีในหมู่บ้านยังไม่มีรายได้เสริม	-สตรียังไม่ได้รับการส่งเสริมอาชีพเสริม -สตรียังไม่มีทุนประกอบอาชีพเสริม	-ให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมให้มากขึ้น	กลุ่มสตรีและผู้สูงอายุ
การว่างงาน	ขาดความรู้และประสบการณ์	แนะแนวการประกอบอาชีพ และจัดการฝึกอบรมเพิ่มประสบการณ์	กลุ่มเยาวชนว่างงานและผู้สูงอายุ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ประชาชนให้ความสนใจด้านวัฒนธรรมน้อย	ไม่เห็นความสำคัญ	-ส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคมีกลิ่น	น้ำในบ่อมีธาตุเหล็กมากในพื้นที่	จัดหาเครื่องกรองน้ำสำหรับชุมชน	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านการเมืองการปกครอง การบริหารชุมชนและการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
-การไม่ให้ความร่วมมือในชุมชน	การขาดเอาใจใส่ในกิจกรรมของชุมชน	-ผู้มีความสามารถมากระตุ้นการทำกิจกรรมในชุมชน	ประชาชนทั่วไปในชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่ที่ ๓ (บ้านกาแป๊ะสาลัง)

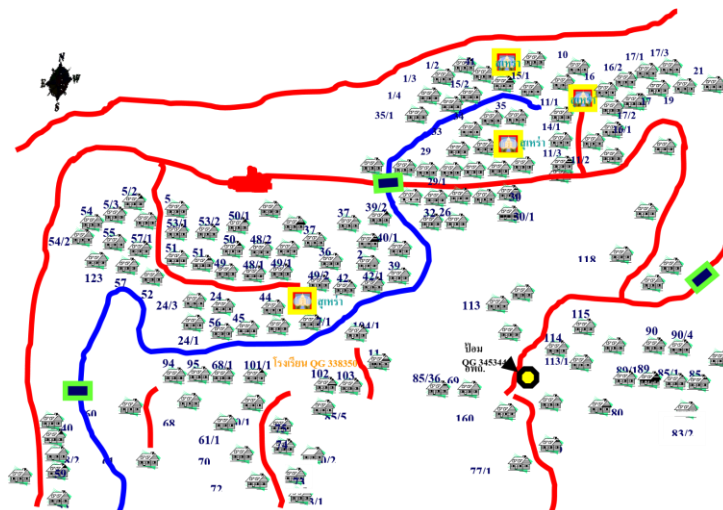
ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาตำบลในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ชุมชนหมู่ที่ ๓ (บ้านกาแป๊ะสาลัง) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน
๑๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต
๑๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
๑๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง
๑๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๑๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมู่ที่ ๔ บ้านจาเราะชูชู

จาเราะชูชู มาจากคำภาษายาวี แปลว่า คลองน้ำนม (จาเราะ แปลว่า คลอง ชูชู แปลว่า น้ำนม) สาเหตุที่ได้เรียกว่า จาเราะชูชู เพราะในหมู่บ้านมีคลองที่กล่าวกันว่าไหลมาจากเทือกเขาในป่าจากประเทศมาเลเซีย คลองนี้เมื่อมีฝนตกน้ำในคลองจะกลายเป็นสีขาวขุ่น คล้ายนมชาวบ้านจึงเรียกบริเวณนั้นว่า จาเราะชูชู ซึ่งแปลว่า คลองน้ำนม

แผนที่ชุมชนหมู่ที่ ๔ (บ้านจาเราะชูชู) โดยสังเขป

องค์กรในชุมชน ได้แก่

มัสยิด ๑ แห่ง คือ มัสยิดตาก๊อตดัมอิสลามีย์

บาราเซาะ ๓ แห่ง คือ บาราเซาะบ้านจิจา บาราเซาะหส์บารัง บาราเซาะหส์ตาปัง

หน่วยงานบริการของทางราชการ ๑ แห่ง คือ โรงเรียนบ้านจาเราะซูซู

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจาเราะซูซู

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๑ แห่ง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจาเราะซูซู

ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน	ความสำคัญต่อชีวิตชุมชน
ดิน	เป็นที่อยู่อาศัยและประกอบอาชีพทำไร่ทำนา
แหล่งน้ำ	ใช้ในชีวิตประจำวัน และประกอบอาชีพต่างๆ
ป่าชุมชน	ให้ความร่มรื่น
น้ำมัน	เป็นการใช้พลังงานประจำวัน
สัตว์ป่า	-
พืชพรรณ / สมุนไพร	ใช้เป็นการประกอบอาหารและสมุนไพร

การวิเคราะห์ศักยภาพชุมชน

วิสัยทัศน์

“ ศิลปวัฒนธรรมเด่น ชุมชนน่าอยู่ ประชาชนสามัคคี ”

จุดแข็งของชุมชน	จุดอ่อนของชุมชน
- มีศิลปะ วัฒนธรรม ที่เด่น - มีกิจกรรมในชุมชนบ่อยครั้ง - ประชาชนมีความสามัคคี - มีกิจกรรมสืบสานวัฒนธรรม - มีองค์กรต่างๆ ที่เข้มแข็ง - มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - ภาครัฐให้การสนับสนุน - พื้นที่แหล่งชุมชน - มีการประสานงานกับภาครัฐอย่างต่อเนื่อง	- สาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง - ปัญหาภัยรุ่ม - บางครอบครัวมีรายได้น้อย - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - น้ำประปาไม่มีคุณภาพ (น้ำขุ่นแดง) - ไฟฟ้าไม่ทั่วถึง - ระบบการสื่อสารคมนาคมไม่ทั่วถึง

ปัญหาในชุมชน หมู่ที่ ๔ (บ้านจาเราะซูซู)

ด้านเศรษฐกิจ

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
สตรีในหมู่บ้านยังไม่มีรายได้เสริม	-สตรียังไม่ได้รับการส่งเสริมอาชีพเสริม -สตรียังไม่มีทุนประกอบอาชีพเสริม	-ให้มีการส่งเสริมการประกอบอาชีพเสริมให้มากขึ้น	กลุ่มสตรีและผู้สูงอายุ
การว่างงาน	ขาดความรู้และประสบการณ์	แนะแนวการประกอบอาชีพ และ จัด การ ฝึกอบรม เพิ่ม ประสบการณ์	กลุ่มเยาวชนว่างงานและผู้สูงอายุ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
ประชาชนบางส่วนไม่ให้ความร่วมมือในด้านสังคมและวัฒนธรรม	-ประชาชนไม่เห็นถึงความสำคัญ	-ส่งเสริมการและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของกิจกรรม	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านสิ่งแวดล้อม

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
น้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคจะมีกลิ่น	ชุมชนน้ำในบ่อมีธาตุเหล็กมากในพื้นที่	จัดหาเครื่องกรองน้ำสำหรับชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาในเบื้องต้นขุดบ่อน้ำตื้น	ครัวเรือนในชุมชน
น้ำในลำคลองมีสิ่งปฏิกูล	มีการปล่อยน้ำเสียและสิ่งปฏิกูลลงในลำคลอง	ประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของน้ำ	ครัวเรือนในชุมชน

ด้านการเมืองการปกครอง การบริหารชุมชนและการอยู่ร่วมกันของคนในชุมชน

ปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข	กลุ่มเป้าหมาย
-การไม่ให้ความร่วมมือในชุมชน	การขาดเอาใจใส่ในกิจกรรมของชุมชน	-ผู้มีความสามารถมากระตุ้นการทำกิจกรรมในชุมชน	ประชาชนทั่วไปในชุมชน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนหมู่ที่ ๔ (บ้านจาเราะซุซ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาตำบลในภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ชุมชนหมู่ที่ ๔ (บ้านจาเราะซุซ) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนา ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานในชุมชน
- ๑๗.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ๑๘.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ๑๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารและการปกครอง
- ๒๐.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การสาธารณูปโภคพื้นฐาน

- ไฟฟ้า ระบบไฟฟ้ายังขาดไฟฟ้าใช้ ได้แก่ หมู่บ้านจาเราะซุซ สายซาไห่ ประมาณ ๑๕๐ ครัวเรือน
- น้ำประปา มีระบบประปาภูเขา ได้แก่ หมู่ที่ ๑,๓,๔ สายราโมงใต้ สายบ้านจาเราะซุซ สายกาแป๊ะสาลัง ใช้น้ำประปาภูเขาสายซาไห่ และสายจาเราะสตาร์ และสายบาแตตงเง นาเรีรัตน์ หมู่ที่ ๒ บางส่วนใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาค

- การขนส่ง/โดยสาร

ตำบลธารน้ำทิพย์มีถนนรวมทั้งสิ้นยาวประมาณ ๑๒๐ กิโลเมตร โดยเป็นถนนที่เชื่อมหมู่บ้านเข้าด้วยกัน อีกทั้งยังเป็นถนนที่เลียบตามไหล่เขามีสภาพคดเคี้ยวไปมา ส่วนถนนที่ราดยางแล้วมี ๔ สาย ระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร และถนนคอนกรีต ๕ สาย ระยะทางยาวประมาณ ๔๐ กิโลเมตร การเดินทางใช้รถส่วนบุคคล คือรถจักรยานยนต์ และรถยนต์

รายชื่อ ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลธารน้ำทิพย์

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง		เบอร์โทร	ที่อยู่
๑.	นางสาววิไลลักษณ์ ฐิติเมฆินทร์	ผู้ใหญ่บ้าน	หมู่ที่ ๑	๐๘๖-๒๘๔๔๒๕๗	ม.๑ ต.ธารน้ำทิพย์
๒.	นายอัปดุลรามัน คอแดะ	กำนันตำบลธารน้ำทิพย์	หมู่ที่ ๒	๐๘๐-๒๖๑๒๒๘๖	๑๗/๑๑ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์
๓.	นายอัปดุลอาดริ กาเซ็ง	ผู้ใหญ่บ้าน	หมู่ที่ ๓	๐๘๙-๒๙๔๐๕๖๓	๑๔/๓ ม.๓ ต.ธารน้ำทิพย์
๔.	นายอุดม ชาแก้ง	ผู้ใหญ่บ้าน	หมู่ที่ ๔	๐๖๕-๐๖๒๘๘๓๔	๑๓๖/๒ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์

ข้อมูลทางสังคม

จำนวนประชากรและครัวเรือน

ตำบลธารน้ำทิพย์มีประชากร รวมทั้งสิ้น ๔,๕๗๙ คน แยกเป็นชาย ๒,๓๘๑ คน หญิง ๒,๑๙๘ คน

จำนวนครัวเรือนทั้งหมด ๑,๘๔๙ ครัวเรือน

ตารางแสดงจำนวนประชากรและครัวเรือน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนหลังคาเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านอัยเยอร์เบอ์ริง	๓๔๙	๒๗๗	๖๒๖	๔๖๕
๒	บ้านบาตตุงแก	๖๘๔	๖๗๓	๑,๓๕๗	๕๖๙
๓	บ้านกาแป๊ะสาลัง	๓๑๙	๒๘๖	๖๐๕	๑๖๒
๔	บ้านจาเราะซุซุ	๑,๐๒๙	๙๖๒	๑,๙๙๑	๖๖๓
		๒,๓๘๑	๒,๑๙๘	๔,๕๗๙	๑,๘๔๙

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

พื้นที่และสภาพการถือครอง

การเป็นอยู่ของประชาชน จะตั้งบ้านเรือนในพื้นที่ราบริมเส้นทางคมนาคม และอีกบางส่วนจะตั้งบ้านเรือนอยู่ตามพื้นที่ของตนเอง ด้านเอกสารสิทธิ์ การถือครองที่ดินมีทั้งแบบ ,นส.๓ สค.๑ และ ภบท.๕

ประวัติความเป็นมาของสมาชิกในชุมชน รูปแบบการตั้งถิ่นฐาน

ประวัติของสมาชิกในชุมชนของตำบลธารน้ำทิพย์ แบ่งได้เป็น ๓ ลักษณะ คือ

- คนไทยเชื้อสายจีน ได้เดินทางอพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ โดยใช้เวลาเดินทางเป็นเวลานาน โดยผ่านทางมาเลเซียแล้วมาตั้งหลักอยู่ที่อำเภอเบตง และกระจายไปตามพื้นที่ตำบลต่างๆ

- คนไทยเชื้อสายมุสลิม มีทั้งคนไทยมุสลิมดั้งเดิมและคนไทยมุสลิมที่อพยพการย้ายถิ่นฐานมาจากจังหวัดยะลา ปัตตานี

- คนไทยอพยพ หมายถึงคนไทยที่เดินทางมาเพื่อมาหางานทำ และนานวันสามารถสร้างหลักปักฐานมีช่องทางที่ทำมาหากิน จึงย้ายจากจังหวัดเดิมมาอยู่ในตำบลธารน้ำทิพย์ เช่น มาจากทางภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และอีกหลายๆ จังหวัด เป็นต้น

ขนบธรรมเนียมประเพณี พิธีกรรม อิทธิพลทางความคิดและค่านิยม

ในพื้นที่ตำบลธารน้ำทิพย์ ประชากรทั้ง ๔ หมู่บ้าน มีการนับถือศาสนามีด้วยกัน ๒ ศาสนา คือ

- นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ ๖๐
- นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๔๐

ขนบธรรมเนียมประเพณี ตำบลธารน้ำทิพย์ เป็นตำบลที่มีผู้นับถือศาสนาหลายศาสนาอาศัยอยู่ร่วมกันทำให้เกิดความหลากหลายของขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งอาจพอสรุปได้ดังนี้

- วันรายออิดิลอฎฎฮา ,วันรายออิดิลฟิตรี ,การเข้าสุนัต เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของพี่น้องชาวไทยมุสลิม
- การทอดผ้าป่า, ทอดกฐินและงานที่สำคัญทางพระพุทธศาสนาเป็นประเพณีที่ชาวไทยพุทธถือปฏิบัติต่อกันมา
- งานสงกรานต์ เป็นกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ
- งานบุญบั้งไฟ เป็นกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยอีสาน
- งานบุญ (ชมรมชาวเหนือ) เป็นกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยภาคเหนือ
- วันไหว้พระจันทร์, วันตรุษจีน, วันเซ็งเม้ง และกิจกรรมถือศีลกินเจ เป็นกิจกรรมขนบธรรมเนียมประเพณีของชาวไทยเชื้อสายจีน

สถานภาพการศึกษา

สถานศึกษาในตำบลธารน้ำทิพย์เป็นสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับประถมศึกษา มีสถานศึกษา จำนวน ๔ แห่งและโรงเรียนตาดีกา ๑ แห่ง ดังนี้

ลำดับที่	ชื่อสถานศึกษา	ที่ตั้ง	ระดับ
๑.	โรงเรียนบ้านธารน้ำทิพย์	ม.๑ ต.ธารน้ำทิพย์	อ.๑ – ป.๖
๒	โรงเรียนบ้านบาตตูแง	ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	อ.๑ – ป.๖
๓.	โรงเรียนบ้านจาเราะซุซุ	ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	อ.๑ – ป.๖
๔.	ศูนย์ตาดีการาวภู่อตุ้ยันนะห์	ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	อ.๑ – ป.๖
๕	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านจาเราะซุซุ	ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	ปฐมวัย

ศาสนสถานในตำบล

ตำบลธารน้ำทิพย์มีสถาบันองค์กรทางศาสนา ดังนี้

ศาสนสถาน	ที่ตั้ง	จำนวน (แห่ง)
มัสยิดร่าวภู่อตุ้ยันนะห์	หมู่ ๒	๑
มัสยิดตาก๊อตดุ่มอิสลามีย	หมู่ ๔	๑
สุเหร่า	หมู่ ๒	๒
สุเหร่า	หมู่ ๓	๒
สุเหร่า	หมู่ ๔	๓

รายชื่อคณะกรรมการมัสยิดร่วฏอตุลยันนะห์ หมู่ที่ ๒ ตำบลธารน้ำทิพย์

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
๑. นายยะโก๊ะ ดาเต๊ะ	โต๊ะอิหม่าม	ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	-
๒. นายหะมะ โต๊ะลง	บิหลั่น	๒๒/๑ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	-
๓. นายตอเล็บ ตือราพอ	คอเต็บ	๓๒/๔ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๐-๐๘๐๓๖๐๗
๔. นายวาหะมะ เจ๊ะละ	กรรมการ	๔๘/๑ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๑-๗๖๗๔๙๗๘
๕. นายหะรง บาซอ	กรรมการ	๓๐ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๔-๕๘๗๓๔๖๒
๖. นายหะมะกริ สะนุง	กรรมการ	๒๑ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๐-๗๐๑๕๓๔๗
๗. นายประเสริฐ บาซอ	กรรมการ	๔๘/๓ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๘. นายมาโซ กอตอ	กรรมการ	๓๒/๖ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๙. นายอับดุลดอเลาะ บาซอ	กรรมการ	๓๔ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๐. นายการิม กอตอ	กรรมการ	๓๘/๒ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๑. นายสาการิยา อีบูหะมะ	กรรมการ	๑๗/๕ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๒. นายยูโซ๊ะ บาซอ	กรรมการ	๔๓/๒ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๓. นายยะโก๊ะ ดาเต๊ะ	กรรมการ	๕๐/๒ ม.๒ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๔. นายยะพา สาลัง	กรรมการ	๒๑/๑ ม.๓ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๕. อุสมัน เจ๊ะตา	กรรมการ	๒ ม.๓ ต.ธารน้ำทิพย์	

รายชื่อคณะกรรมการมัสยิดตาก๊อตตุ้มอิสลามีย หมู่ที่ ๔ ตำบลธารน้ำทิพย์

ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง	ที่อยู่	หมายเลขโทรศัพท์
๑. นายวัชรินทร์ สะอู	อิหม่าม	๓๒/๕ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๑-๙๙๐๔๘๓๕
๒. นายรอมาลี สุลาโซ๊ะ	บิหลั่น	๓๕ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๓. นายอิสมาแอ โต๊ะลง	คอเต็บ	๘ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๔-๘๖๐๖๐๐๘
๔. นายอับดุลรามัน สุหลง	กรรมการ	๑๗/๓ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๖๑-๒๑๘๘๙๙๑๒
๕. นายดอเลาะ การือมอ	กรรมการ	๑๗ ,๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๖. นายมุสตาฟา สาอู	กรรมการ	๑๓/๓ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๔-๘๙๐๓๕๕๗
๗. นายสาและ เปาะเล้ง	กรรมการ	๑๓/๒ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๘. นายมุหะมะ เปาะแต	กรรมการ	๑๒/๒ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๔-๙๖๓๕๓๔๓
๙. นายดอเลาะ ซามอ	กรรมการ	๑๕ ม.๕ ต.ยะรม	
๑๐. นายอาซัน บาซอ	กรรมการ	๒๖/๑ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	๐๘๙-๕๙๘๖๙๕๑
๑๑. นายมะรสดี การือมอ	กรรมการ	๑๘ ,๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๒. นายอาดัม ชาเก็ง	กรรมการ	๕๒/๑ ม.๕ ต.ยะรม	๐๙๐-๔๘๑๐๘๕๐
๑๓. นายอีซา ฮาเซ็ม	กรรมการ	๙ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๔. นายสาและ กาเซ็ง	กรรมการ	๕๙/๑ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	
๑๕. นายอับดุลเลาะ สะนุง	กรรมการ	๗/๑ ม.๔ ต.ธารน้ำทิพย์	

การสาธารณสุข

ตำบลธารน้ำทิพย์ มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๑ แห่ง คือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล
ธารน้ำทิพย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลธารน้ำทิพย์ มีจำนวนบุคลากร ดังนี้

๑	นางจันทรา ฐิติเมฆินทร์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ (ด้านการพยาบาล)
๒	นางสาวสุไพบี๊ แป้นะ	เจ้าพนักงานสาธารณสุขชำนาญงาน
๓	นางสาวปรีณพวรรณ กาญจนสำราญวงศ์	พยาบาลวิชาชีพปฏิบัติการ
๔	นางสาวนุชชีลา สาและ	เจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขปฏิบัติงาน
๕	นางมาลินี แซ่ฟอง	อสม.
๖	นางสาวนุไอนี สะนุง	อสม.
๗	นางนุชนาฏ เลี้ยงพันธ์สกุล	อสม.
๘	นายโกวิท พุงศิริโรจน์	อสม.
๙	นางเหมวดี ทิพย์พิการ	อสม.
๑๐	น.ส. วิไลลักษณ์ ฐิติเมฆินทร์	อสม.
๑๑	นางทำนอง ทิวะพล	อสม.
๑๒	นางกลิ่น ศรีสร้างคอม	อสม.
๑๓	นางวารุณี ธีระธนานนท์	อสม.
๑๔	นางพิมพ์พิศ บัวเนียม	อสม.
๑๕	นางยุพา วิริยะหิรัญกนก	อสม.
๑๖	นายสมบุรณ์ สุทธสิงห์	อสม.
๑๗	นางสาวอัสมา ตือราพอ	อสม.
๑๘	นางซารินา ดามาลี	อสม.
๑๙	นางฮาตีเมาะ บาซอ	อสม.
๒๐	นางนอยฮ้า ดาเต๊ะ	อสม.
๒๑	นายยาการิยา ดุดิง	อสม.
๒๒	นายวาทะมะ เจ๊ะเละ	อสม.
๒๓	นายคำปาง วิลัยบูลย์	อสม.
๒๔	นายบุญศักดิ์ แซ่เจียง	อสม.
๒๕	นางรอฮิมะ सालัง	อสม.
๒๖	นางพาอ๊ะชะห์ โต๊ะลง	อสม.
๒๗	นางรอนีตา นอระพา	อสม.
๒๘	นางวัลภา พันธุระ	อสม.
๒๙	นางอาบีเต๊ะ सालัง	อสม.
๓๐	นายดือราเซ๊ะ ดาเย๊ะ	อสม.
๓๑	นางสาวบีหะบ๊ะ ยูโซะ	อสม.
๓๒	นายวัชรินทร์ สะอู	อสม.
๓๓	นายรอมือลี เจ๊ะเค๊ะ	อสม.
๓๔	นายตาเละ สูลง	อสม.
๓๕	นายอับดุลบาชิ โต๊ะลง	อสม.
๓๖	นายปักออน แซ่ซัน	อสม.

ที่	ชื่อ	ตำแหน่ง
๓๗	นางรุจิเรข ขุนสุยหนู	อสม.
๓๘	นางมารีรัมย์ แด่เบาะ	อสม.
๓๙	นางพรทิพย์ ศรีจางล	อสม.
๔๐	นางสาลีนา โตะลง	อสม.
๔๑	นายอรรถฤทธิ์ แซ่พุ่น	อสม.
๔๒	นายธีรยุทธ แซ่เลื่อง	อสม.
๔๓	นางสาวกัญญาณัฐ สุทธิชนสุข	อสม.
๔๔	นางสาวปานใจ แซ่ลก	อสม.
๔๕	นางวันเพ็ญ วิริห์รัญนก	อสม.
๔๖	นางสาวกามีละ เจะแ	อสม.
๔๗	นางสาวนุรีชา อาวัง	อสม.
๔๘	นางสาวศรีพร ยอดหอ	อสม.
๔๙	นางสายฝน ย้งผ่อง	อสม.
๕๐	นางสาแลฮอ ซาเก็ง	อสม.
๕๑	นางวิวัฒน์ แซ่ซำ	อสม.
๕๒	นางสาวไซตง สมาชิก	อสม.
๕๓	นางสาวพรทิพย์ แทนน้อย	อสม.
๕๔	นายประสิทธิ์ ลาหะมะ	อสม.
๕๕	นางสาวภาคิตะห์ สาลัง	อสม.
๕๖	นางสาวซากียะห์ ยามะ	อสม.
๕๗	นายมงคล ตั้งศิริเสถียร	อสม.
๕๘	นายสมหมาย แสงเพ็ญ	อสม.
๕๙	นางสาวพาตีเมาะ สาเก็ง	อสม.
๖๐	นางสาวพาตีเมาะ มะสีละ	อสม.
๖๑	นางสาวยามีเลาะ อิดำ	อสม.
๖๒	นางสาวกาญจนา สุหลง	อสม.
๖๓	นางสาวจิตติมา ซียง	อสม.
๖๔	นางสาวจิราภรณ์ พรหมโสภา	อสม.
๖๕	นางสาวอาติกะห์ ซียง	อสม.

สถานภาพด้านเศรษฐกิจ

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำสวนยางพารา ร้อยละ ๘๐ และอาชีพอื่น ๆ ร้อยละ ๒๐ ผลผลิตสำคัญและส่งออกเป็นรายได้หลัก คือน้ำยางดิบ ยางแผ่น และยางแผ่นรมควัน